

Hüseyin Cihan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

24.11.2006

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aldırmam Gülüşüne Ankara nın

ayrılıklar yığdın kursağıma
katıksız ve kupkuru
yanlız yanlızlığı dost ettin bana
onurum bile son sevgilide tutsak
şekilsiz ve manasız
bir çizgiyim işte
bu kalemin ucuna takılan
garip voltalar vardı ömrümde
eski ve kuralcı
onlarıda ihanetlere şehit verdim
bu gece
soluksuzum şimdi yelkovanlar,
tersine dönmekte
ve atamdan miras doğrularım
bir ihanet meselesine şahit edilmekte
bekleme hayallerim vardır ümidiyle
onlar sana geldiğim günlerde
memlekette istirahatte
bir dolmuş yolculuğundan
ve bir metronun tavırlı gürültüsünden
uğurladım umutları
duydum ki sevdalarda bana küsmüş
paranoya olmuşum ben
belki de şizofren
her neyse
dedim ya
aldırmam gülüşüne Ankara nın

13.11.2006

Hüseyin Cihan

Aşk Yasaklandı

aşk yasaklandı artık saçak altlarında
ve artık her sevdalı ihaneti tatacak
insan ruhu tutsak edilmeyecek bir sevdaya
şarkıların nâmesinden aşkı yudumlamak yok
yanlızlık topuğundan sızacak ruhların
sarhoş olup mırıldanmak şirleri: zaten yasak
çünkü aşk a bir adım kala his uyandırırılar
bu yüzyıla damgasını vuracak ihanet
ve zamana yenik düşecek tüm şairler
aşk yasaklandı atık saçak altlarında....

Hüseyin Cihan

Bilmem

dar ağacına astım ruhumu
ve kuruttum avustos güneşinde sevdayı
anlamsızlıklara asılı kaldı yüreğim
kim görmüş kim kurtarmış bilmem
göz yaşlarımda boğulan bedenimi
gariptir ama
bunca şeye rağmen yaşıyorum.

Hüseyin Cihan

Binyüzatmışbeşinci Gece

sana bu satırları
ayrılığımızın binyüzatmışbeşinci gecesi yazıyorum esmerim
sen bu gecenin soluksuzluğunu bilmezsin
ama bu gece senin ihanetini bilir
bu gece anladım göz yaşlarına duyulan saygısızlığı
ve anlamsızca kahroluşları bilesin
evimizin karşısındaki ormanın
geceye olan selamı çakal seslerinide duymazsın
hem sen öyle ağlayamaz
ve anlatamazsın geceye herşeyini benim gibi bilirim
ben bu gece ikimizin yerine
ve binyüzatmışbeşinci gecenin hatrına
ağlıyor ve anlatıyorum geceye herşeyimi
evimizin karşısındaki ormanıda yakıyorum
sırf bizi ayıran bu geceye içindeki çakallar
bir daha selam vermesin diye
bilesin...

Hüseyin Cihan

Bir Amansız Ekim Akşamı

bir amansız ekim akşamı
yorgun yüreğimde sıla rengi gözyaşları
bir aşğın ağıtı damlıyor şehre
bir köşe yazısında ne de kolay anlatıyor
aşk denilen bilmeceyi; yazar
arka sokaklara sensizlik yağıyor
hayal rengi gözlerin işkal ediyor düşlerimi
sensiz kaç düşü uğurladım yüreğimden
bilirmisin?
tanımadığım insanlara okudum bu şiiri
onlarda görsünler istedim
hasretin çile tüten izmaritini nasıl ezdiğimi
nöbetini terketmeyen bir tek AŞK
bu gecenin amansız ayazında
ve sensizliğin şafağında
bir amansız ekim akşamı
sensizliği uğurladım sana

Hüseyin Cihan

Bir İhanetin Ardından

sabıkalı bir düşün gördü gözlerim
ve uyandığında
ihamet itirafları
yüzüme çarpılmakta
dayanamadı af dileyişine
ya da
ağlayıp yalvarışına
sevdalının
ve kırdım
tüm mutluluk anlatan kalemleri...

Hüseyin Cihan

Bir Seni Yaşıyorum Ankara da

bir seni yaşıyorum
Ankara kalesinin damar cephelerinde
püfür püfür rüzgar yapıp
ciğerlerime çekiyorum
sağnak sağnak duaları
binbir tütsülü entaresinden çıkarıyor
ezbere kazıyorum beynime
hiç unutmamak adına kalbimin unutamayacağı seni
ve seni okuyorum adım adım

bir seni yaşıyorum
her gece yatıya kalan Yüzüncüyıl
zivanasız iliksiz
dikişli dünyalardan utanmaz
patlayan bir mauzer gürültüsünde Kızılay
sabırsız hıçkırıklarıyla yaşlı kaldırımlar
zembereği kopuk bir kinaye
sen yokken ağıt yakan serzenişler
selam çakarken Tandoğanda hayalci düşlere
geveze haykırışlı gasrip konuşmalarla
karışıyor sessizliğim
beyhude gecelere ilgisiz kalıyorum
dar ağacına asıyorum soysuzlukları
ve bir seni yaşıyorum

hasretin büyüsü
sevginin duasına karışıyor Ulusta
ve Ankara emrimde pervasız
Çankayada peşimde
soylu soysuz mintaneler
ne garip sanki bu ülkeyi yönetiyorum
ama ben yinede bir seni yaşıyorum

Arjantinde hızlı bir gecenin
veda patırtılarına inat
gövdesini yarıyorum bu coğrafyanın
belki görmek istersin umuduyla
Karadeniz i Ankaraya akıtıyorum
hiç el değmemiş rıhtımlarda
bir seni yaşıyorum

Balgatta borçlu kalıyorum
o son bakışındaki asilliğin gölgesine
düşe kalka ter içinde yalnız kalıyorum Öveçlerde
bir tutam sarı gül bulmak adına
Ankarayı karışa vuruyorum bu saatte
bir seni yaşıyorum inadına

hizayaya çekiyorum
senden önceki tüm mısraları
bir sabahcı kahvesinde buluyorum
boynu bükük sarı gülleri
Ankaranın gözleri kapalı
kavga kokan sokaklara inat
kuytuluklara saklıyorum onları
omuzlarıma alıp kaçıyorum
yenimahallede ekiyorum sarı gülleri
gelince sunabilmek için ellerine
bir seni yaşıyorum ankarada

her seferinde ekmeğe katık
mutluluğa adım atan bir bardak çay eşliğinde
yudumlarırken mahsumluğu tebessümünden
her cebe sığabilmek kadar mütevazî
bir hayal topluluğu yapıyorum seni
o gözlerine rüya değmiş sanki
ve sen olmasanda
bir seni yaşıyorum ANKARA DA

Hüseyin Cihan

Bir Soğuk Ankara Akşamı

kalkabalık sokaklarda sana hasret çatışmalar
bir kadın çılığı düşüyor ansızın şehre
ve asılsız hikayeler savaşın başlangıç tarihinde
ilk mermiyi ben sıktım sessizce
nedenini bilmediğim bu kıyamsız savaşın
katil zanlısıyım yani bu şehrin
hem kaçak hem yalınayak hesapsız
içindeyim tüm faili meçhul duyguların
hayallerim bile gayrı meşru
bir varil benzin döküp yakıyorum umudu
alaca bir ayrılığa selam çakmıştım zaten
seni ilk sevmeye başladığım gün
yanağıma damlayan göz yaşlarımda
sensizlik ağlıyordu sadece
en sevdaya tütsülü saatlerde bile
bir sarı gül yalayıp geçti bedenimi
ve bütün sevdaları yalana çıkardı
tebessümlere inat ve sana aç
sensiz kaç yalnızlığa veda ettim bilemezsin
hayallerde terkettim ANKARAYI
bacalarından çıkan intikam kokulu dumanlara
ve yabancı insanlara gösterdim gülüşlerimi
sence bu ihanet kokulu şehirde
bu gülüş kaç kişinin umurunda
kimler bildi ki
sensizliğin sırtıma sıktığı binbir saçma tanesini
issiz bir yalnızlığın gölgesinde nöbetteyken aşk
kaçı anladı sence yokluğunun acısını
bu savaşı ben çıkardım sessizce
söylemiştim sana
ama kalbimdeki bu küçük çatışmaları
kim ihbar etti
seni özleyince büyüyor savaş
kulaklarımda korkunç bir çınlayış
kafamın içindeyse patlayan mauzerin telaşı
seni özleyince yanıyor bu şehir
ve bir vapur ayrılıyor gözlerimin limanından
sana yazdığım bu şiirde
bir şair ağlıyor tüm olanlara
ergüvarın biri sarı gülleri yoluyor
köprü altlarında

yalınayak çocuklar korkmakta
senelerdir horozlanan tetikler
senden ayrılınca beni sorgulamakta
bir kar beyazı hüznün dokunuyor tenime
gözlerini görüyorum
sanki sevecekmiş gibi olmanın utangaçlığı
ve yüreğine kurşun sıkıyor korkuların
vuruluyor sevgiye aç düşlerin
ve bu malubiyetle Ankara da savaş sakinleşmekte
umuda sıkılan tüm kurşunlar

ölüm izlerini taşımış sana hasret
mağlup olan sevgimse boynu bükük ve öksüz
hicran kokulu yaratıklar tarafınan talan olmakta
yaralarımı sarmakta kaldırımları ANKARA NİN
ateşkes imzalıyor yüreğim kaderle
ancak verilen ganimet canımı acıtmakta
artık yağmur aşk afadeleri kurmak
ve seni hatırlamak bile yasak

Hüseyin Cihan

Durdu Hayat

durdu aşka aldırmayan kaçamak göz yaşları
ruhumda artık sarhoşluğun büyülü buğusu
tutuşuyor kehlibar kokulu yüreğim
sırtını döndü artık kahırlı geçmişin bakışı
rüyadamısın ey hayat düşler seni sorgulamakta
balıkcinin takasından demir atıyorum yalnızlığa
kararıyor sensizliğe küs karadeniz
adressiz hasretin ruhumu acıtmakta
ağlamaktan vaz geçmiş artık kara bulutlar
kavgalı mitink alanları anlatıyor sensizliği
ulusta bir akşam üstü
vuruluyor sevdalar
ve susuyor o eski hüzzam şarkı yüreğimde
tüm savaşıma rağmen duruyor hayat
avuçlarımın arasında

Hüseyin Cihan

Düşünüyorum

özgürlüğü tanıdığı yerlere gömülü hayalin
ruhuma özlemin düşmeye görsün
yaban ellerde bendine sığmayan bir aslan olurum ben
tüm ihtişamlardan fakara
her damlında bin kere yutkunuyorum sana
susuzluğunla kavruan içimden
bu kadar çok şey nasıl oluyorsun bilmem
ve nasıl bitmiyor seni anlatan şiirler
karanlık bir sessizlik düşmüş gövdemize
kirli kahkahalarla yaşanan bir avuç dünya
ve sokaklarında milyarlarca ruhundan fakara
sense tüm bunlara inat
ulusta yeşeren bir sarı gül edasında
düşünüyorum
mecalsiz yüreğimi ellerime alıyorum
tebessümle dolu bir ayrılık şarkısının satılık
seni almak için ruhumu satıyorum ayazlara
ve dinletiyorum inadına seni
tüm cansız ruhlara
kimbilir senden önce kaç geceye vurul düştü
kaç gözdenin kurtuluşundaki nefesim
hayatın tam çanağından aşurdım
şimal rüzgarını yükleyip sırtıma
gözlerim kapalı koşar adımlarla yürüdüm sana
birikmiş yorgunluğumu anla masal güzeli
kalemimin utanmaz arzusuyla yanıyorum
içimi kusuyorum bu gecenin karanlığına
kimse anlamıyor beni
gözlerindeki masumluğa yasladım bu koca bedeni
tüm kaptı kaçtı ihanetlerin ardından
düşünüyorum
yinede güzel bu berduş hayat
hemde ne güzel senden sonra
sesimi titretiyor asil utanmaların
işte bu yüzden birikmiş hevesli kelimelerim
böyle kalemimin ince belli arzusuna teslim edip ruhumu
salıyorum kelimelerimi tüm kalabalıklara inat yalnızlıklara
kendimi bir şair soluğuna bırakıyor ve susuyorum
bu yazılanlar sessizliğin anlattıkları
bilirsin değilmi
en güzel sessizlik konuşur

17.10.2006

Hüseyin Cihan

Esmerim

sessizliğin gölgesine sığınmıştı
narin bakışlı kız kulesi
dinledi beni
senin gözlerinde kaybolduğum an
dinledi hemde hiç utanmadan
saltanat kayığıyla yelken açmışken sana
kız kulesi
tercumanlık yaparak anlattı herşeyi İstanbula
ben se utanmalarımın gaybana
boğuldum anlatmanın anlamsızlığında
oysaki ben
boğazın sularından yudumlayıp sevdaları
surlarından kopararak cesareti
ayazlarda sarmalayıp yüreğimi
sunacaktım ellerine
esmerim

Hüseyin Cihan

Hiç Ağlamasaydın

keşke hiç ağlamasaydın
son noktayı koyarken
yarınların göz kırpışına
ve demir alırken sevdamızdan
olmasaydı bu yıkılan koca çınar
birde olmasaydı şu
katıksız altı yılın ezilmişliği
unutmasaydı bir ihanet anı
düşlerimizle süslediğimiz
asıl sevgiyi: yüreğin
kirletmeseydi keşke
sardırmasaydın bana hayatı
bir kaçak tütn kokusuyla
içirmeseydin keşke
bütün zamanı
bir gecede...
bir ihanetin ardından
yalvarmasaydın
ve hiç ağlamasaydın keşke

13.11.2006

seni gömdüm bu gece ruhun şaad olsun

Hüseyin Cihan

Ne Haddine

isyan etmek ne haddine ruhumun
bir serzeniş sadece
oyun bozan kadere
belki duyar da
çizer üstünü mutsuzlukların
fosforlu ve kırmızı kalemle...

Hüseyin Cihan

Sana Geldim Dün Gece

resti bastım sensizliğe
kalbimdeki cam kırıklarını topladım bir bir
tezgahlarda satılan üç kuruşluk
ve ciğeri kokuşmuş aşklara inat
sana geldim dün gece

kan kırmızı dudaklarda
ağıt yakan ayrılığın feryadı
çatal kaş kısık gözlerle bakan
beyhudeler tarafından mırıldanmakta
tüm imkansızlıklara inat
imkanları katledip
anamdan miras merhametle
sana geldim dün gece

İstanbul ihtişamlı korkuların otağı
narin bir nazlı gelin edasıyla
gördün mü bilmem
göz kırtı
hayallerle süslediğim sevgine
ve bende gölgesini çektim üstüme
sana geldim dün gece

Hüseyin Cihan

Üsküdar dan

İçime çekiyorum seni sigaramın dumanından
ellere üflememeye yeminle
ilk kez dinliyorum masal çılgınlıklarını
zaman senin miladından sonraki hafta
ve satıldım pazarlarda
tam tamına kilosunu beş kuruşa
uzantısıydı halbuki fikrimin mutluluk
ama senin miladından öncesine
hap kalbim buruk
noktaların gölgesinde bulduğum
bir ünlem işaretiyle
ince uçlu bir sevgiyle kimseye aldırmadan
sessiz burukluğumla süsleyip şiir yaptım seni
gökyüzünü avucuma alabilseydim eğer
önce gözlerine sonrada yüreğine damlayan
her göz yaşını üstünü çizerdim
şiirimi yazdığım ince uçlu kalemle
bir şimal rüzgarıyla esebilseydim korkularına
kalbine kilit vurabilirdim belki ürperişlerine inat
yeni bir günün umududur belki bu serzeniş
herşeyin suçunu yükleyebiliriz belki gölgelerimize
bir şarabın son kadehinden değil
sevenlerin mutluluk çılgınlıklarından yudumladım seni
ve bütün ağlamalara aykırı
ben seni ağlatmak için sevmedim ki
ve gün bitti
ve gece yarışı
ve karanlık ÜSKÜDAR
ya bir kaç adımlık kocamın vota
ya da senin hayalinin huzuru
masumiyetini alıyorum dudaklarından
tüm utanmalara göz kırpıyorum korkarak
nefesinden bir tutam sevgi ayıklayıp
dolduruyorum yüreğime
elveda diyorum sana masal güzeli
duymuyormusun?
ÜSKÜDAR dan bir gece vakti

Hüseyin Cihan

Vakit Tamam

sık yumruklarını
ve erisin ruhunda
geçmişten miras merhamet
kaçma korkularından
bir korkak gibi
çat kaşlarını biraz
utansın tebessümler
çek silahını artık
sık zamanın perdesine
vurulsun ihanetler
hadi artık savaş kendinle
zaman sensizliğin miladı
ve mutluluğun ertesi
vakit tamam

Hüseyin Cihan